SAFLAX®

Tips

SKU: 12376 Erdnuß

© 1. H.Zell 2. Franz Eugen Köhler - CC-BY-SA-3.0

Arachis hypogaea

Български	BG	2	
Dansk	DK	2	
Deutsch	DE	2	
English	UK	2	
Eesti	EE	3	
Suomalainen	FI	3	
Français	FR	3	
Ελληνική	GR	3	
Gaeilge	IE	4	
íslenskur	IS	4	
Italiano	IT	4	
Hrvatski	HR	4	
Latviešu	LV	5	
Lietuvių kalba	LT	5	
Malti	MT	5	
Nederlands	NL	5	
Norsk	NO	6	
Polski	PL	6	
Português	PT	6	
Românesc	RO	6	
Svenska	SE	7	
Slovensky	SK	7	
Slovenski	SI	7	
Español	ES	7	
Česky	CZ	8	
Türkçe	TR	8	
Magyar	HU	8	
日本語	JP	9	

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Фъстък
Arachis hypogaea
Ваша собствена малка фъстъчена плантация

Всъщност фъстъкът изобщо не е ядка, а ботанически е едно от бобовите растения. Английското наименование на фъстъка - pea nut вече е по-ясно. Отглеждането на собствена малка фъстъчена плантация винаги е забавно. Растението е едногодишно, расте тревисто до размер между 30 и 80 сантиметра и цъфти самоопрашващо се между май и август. Основата на плодника се извива след оплождането и потъва плода в земята, където фъстъците узряват между юли и септември. **Естествено местоположение**: Фъстъците произхождат от южноамериканските Анди и по-късно идват в Африка чрез търговията с роби. И днес най-големите площи за отглеждане са на африканския и южноамериканския континент и в САЩ: **Успешно отглеждане:** Размножаването от семена на закрито е най-добро между януари и октомври. Първо поставете семената в съд със стайна топла вода за дванадесет часа, за да набъбнат и по този начин да подобрите покълването им. Едва след това го поставете на около един сантиметър дълбочина във влажна почва за отглеждане и покрийте семената със субстрата за отглеждане.Опънете хранително фолио върху контейнера за отглеждане и пробийте няколко дупки във фолиото. Това предпазва почвата от изсушаване. Трябва да отстранявате фолиото за 2 часа на всеки два до три дни. Това предотвратява образуването на мухъл върху растящата почва. Поставете саксията със семена на светло и топло място с 20 до 25° по Целзий и поддържайте почвата влажна, но не мокра. Обикновено отнема само няколко дни, за да покълне фъстъкът. **Най-доброто местоположение:** Фъстъчените растения обичат слънчеви места и също обичат да са на открито през лятото. **Оптимална грижа:** Когато пресаждате веднага след растежа, използвайте голяма саксия с диаметър от 8 до 12 инча, за да дадете на растението достатъчно място, за да потопи плодовете си в земята. Смес от почва за саксии, пясък и глинени гранули поддържа почвата достатъчно рохкава. След това поливайте обилно, но избягвайте продължителното намокряне от подложките. Торенето не е необходимо за фъстъчените растения. Когато листата на фъстъците изсъхнат, просто извадете цялото растение от саксията, отстранете почвата и я оставете да изсъхне за два дни. След това за по-добър вкус и за да избегнете евентуално мухлясване, запечете фъстъците в намаслен тиган и посолете на вкус. **През зимата:** Като едногодишно растение за фъстъка няма презимуване. Можете да използвате части от вашата непечена реколта, за да отглеждате нови растения през следващата година.

Jordnød
Arachis hypogaea
Din egen lille jordnøddeplantage

Egentlig er jordnødden slet ikke en nød, men er botanisk set en af bælgfrugterne. Det engelske navn peanut - pea nut er allerede tydeligere. Det er altid sjovt at dyrke din egen lille jordnøddeplantage. Planten er enårig, vokser urteagtigt til en størrelse mellem 30 og 80 centimeter og blomstrer selvbestøvende mellem maj og august. Basen af frugtbladene buer efter gødskning og synker frugten ned i jorden, hvor jordnødderne så modnes mellem juli og september. **Naturlig beliggenhed**: Jordnødden stammer fra de sydamerikanske Andesbjerge og kom senere til Afrika gennem slavehandelen. Selv i dag er de største vækstområder på de afrikanske og sydamerikanske kontinenter og i USA: **Succesfuld dyrkning:** Formering fra frø indendørs er bedst mellem januar og oktober. Læg først frøene i en beholder med stuevarmt vand i tolv timerfor at opnå hævelse og dermed forbedret spiring. Først derefter placerer du den cirka en centimeter dybt i fugtig vækstjord og dækker frøene med vækstsubstratet. Stræk husholdningsfilm over vækstbeholderen og prik et par huller i filmen. Dette beskytter jorden mod udtørring. Du bør fjerne folien i 2 timer hver anden til tredje dag. Dette forhindrer mug i at dannes på den voksende jord. Stil frøpotten et let og varmt sted med 20 til 25° Celsius og hold pottejorden fugtig, men ikke våd. Det tager normalt kun et par dage for jordnødden at spire. I enkelte tilfælde kan det også være op til tre uger. **Den bedste beliggenhed:** Jordnøddeplanter elsker solrige steder og kan også godt lide at være udendørs om sommeren. **Optimal pleje:** Når du ompotter umiddelbart efter vækst, skal du bruge en stor potte på 8 til 12 tommer i diameter for at give planten nok plads til at synke dens frugt ned i jorden. En blanding af pottejord, sand og lergranulat holder jorden tilstrækkeligt løs. Vand derefter grundigt, men undgå langvarig vandfyldning fra coastere. Gødskning er ikke nødvendig for jordnøddeplanter. Når jordnøddebladene visner, skal du blot tage hele planten ud af potten, fjerne jorden og lade den tørre i to dage. Rist derefter peanutsne i en olieret pande og salt efter smag for at få bedre smag og for at undgå mulig mug. **Om vinteren:** Som en etårig plante er der til jordnøddeningen dvale. Du kan bruge dele af din uristede høst til at dyrke nye planter næste år.

Erdnuß
Arachis hypogaea
Ihre eigene kleine Erdnussplantage

Eigentlich ist die Erdnuss gar keine Nuss, sondern zählt botanisch zu den Hülsenfrüchten. Der englische Name peanut - Erbsennuss ist da schon deutlicher. Spaß macht der Anbau einer kleinen eigenen Erdnussplantage aber allemal. Die Pflanze ist einjährig, wächst krautig zu einer Größe zwischen 30 und 80 Zentimetern heran und blüht selbstbestäubend zwischen Mai und August. Die Basis des Fruchtblattes krümmt sich nach der Befruchtung und versenkt die Frucht in die Erde, wo dann zwischen Juli und September die Erdnüsse heranreifen. **Naturstandort**: Ihren Ursprung hat die Erdnuss in den südamerikanischen Anden und kam durch den Sklavenhandel später nach Afrika. Auch heute befinden sich die größten Anbaugebiete auf dem afrikanischen sowie auf dem südamerikanischen Kontinent und in den USA. **Anzucht:** Im Haus ist die Anzucht aus Samen am besten zwischen Januar und Oktober möglich. Legen Sie die Samen zunächst für zwölf Stunden in ein Gefäss mit raumwarmem Wasser, um ein Aufquellen und damit eine verbesserte Keimfähigkeit zu erreichen. Erst dann setzen Sie ihn circa einen Zentimeter tief in feuchte Anzuchterde und bedecken die Samen mit dem Anzuchtsubstrat..Spannen Sie Klarsichtfolie über das Anzuchtgefäß und stechen Sie einige Löcher in die Folie. So ist die Erde vor Austrocknung geschützt. Alle zwei bis drei Tage sollten Sie die Folie für 2 Stunden entfernen. Das beugt einer Schimmelbildung auf der Anzuchterde vor. Stellen Sie das Anzuchtgefäß an einen hellen und warmen Ort mit 20 bis 25° Celsius und halten Sie die Anzuchterde feucht, aber nicht nass. Bis zur Keimung der Erdnuß dauert es normalerweise nur wenige Tage. In Einzelfällen können es aber auch bis zu drei Wochen werden. **Standort:** Erdnusspflanzen lieben sonnige Standorte und stehen im Sommer auch gerne im Freien. **Pflege:** Verwenden Sie beim Umtopfen nach der Anzucht sofort einen großen Topf mit 20 bis 30 Zentimetern Durchmesser, damit die Pflanze genug Platz hat, ihre Früchte in den Boden zu senken. Ein Gemisch aus Blumenerde, Sand und Tongranulat hält den Boden ausreichend locker. Wässern Sie dann ruhig durchdringend, aber vermeiden Sie länger anhaltende Staunässe durch Untersetzer. Düngen ist bei Erdnußpflanzen nicht notwendig. Wenn die Blätter der Erdnuß welken, nehmen Sie die ganze Pflanze einfach aus dem Topf, entfernen die Erde und lassen alles für zwei Tage trocknen. Rösten Sie die Erdnüsse dann für einen besseren Geschmack und zur Vermeidung möglicher Schimmelpilze in einer geölten Pfanne und salzen Sie sie nach Ihrem Geschmack. **Im Winter:** Als einjährige Pflanze gibt es für die Erdnuss keine Überwinterung. Aus Teilen Ihrer nicht gerösteten Ernte können Sie im kommenden Jahr aber wieder neue Pflanzen heranziehen.

Peanut Plant
Arachis hypogaea
Your own small Peanut plantation

The Peanut is actually not a nut - botanically speaking it is a pulse. The English name Peanut makes that somehow clear: pea and nut. Anyway, it is still rather fun to cultivate your own small plantation. It is an annual plant that grows herbaceous about 30 to 80 cm tall and flowers self-pollinating between May and August. The base of the carpel bends after pollination and sinks the fruit into the earth, where between July and September the peanuts mature. **Natural location**: The Peanut has its origin in the Andes Mountains of South America, from where it spread through the slave trade to Africa. Today the biggest Peanut growing regions are still on the African and South American continent as well as in the USA. **Successful cultivation:** The best time for seed propagation is between January and October. To increase the germinability, you can place the seeds for about 12 hours in warm water for priming. Then, plant the seeds about 1 cm deep in moist potting compost, put some compost earth on top, and cover the seed container with clear film to prevent the earth from drying out. Don't forget to make some holes in the clear film and take it every second or third day completely off for about 2 hours. That way you avoid mold formation on your potting compost. Place the seed container somewhere bright and warm with a temperature between 20°C and 25°C and keep the earth moist, but not wet. Until germination it usually takes only a few days - however in some cases it is possible that it will take up to three weeks. **The best location:** The Peanut Plant prefers sunny places, during the summer even outdoors. **Optimal care:** You might want to choose a big pot (between 20 and 30 cm in diameter) for planting the seedlings after seed propagation. That way the plant has enough space to sink its fruits into the earth. To have a nice loose soil, it is best to use a mix of potting compost, sand and clay granulate. You can water penetratingly, but be aware of waterlogging in the saucer. The Peanut Plant doesn't need any fertilizing. As soon as the leaves of your plant start withering, you can just remove the whole plant from the pot, clean off the dirt and let it dry for two days. You may roast your Peanuts and add salt to your liking in an oily frying pan, to get a better taste and to avoid a possible mold fungus. **In the winter:** Since the Peanut is an annual plant it doesn't hibernate. You may use parts of your harvest to grow new plants next year.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Maapähkel
Arachis hypogaea
Oma väike maapähkliistandus

Tegelikult pole maapähkel üldse pähkel, vaid on botaaniliselt üks kaunviljadest. Ingliskeelne nimetus peanut - herne nut on juba selgem. Oma väikese maapähkliistanduse kasvatamine on alati lõbus. Taim on üheaastane, kasvab rohtselt 30–80 sentimeetri suuruseks ja maist augustini õitsevad isetolmlevad. Karpele põhi kõverdub pärast viljastamist ja uputab viljad maasse, kus maapähklid valmivad juulist septembrini. **Looduslik asukoht**: Maapähkel pärineb Lõuna-Ameerika Andidest ja jõudis hiljem orjakaubanduse kaudu Aafrikasse. Ka praegu on suurimad kasvualad Aafrika ja Lõuna-Ameerika mandritel ning USA-s: **Edukas kasvatamine:** Seemnetest siseruumides paljundamine on parim jaanuarist oktoobrini. Esmalt asetage seemned kaheteistkümneks tunniks toasooja veega anumasseturse saavutamiseks ja seeläbi paranenud idanemiseks. Alles siis asetad umbes sentimeetri sügavusele niiskesse kasvumulda ja katad seemned kasvusubstraadiga.Kasvuanumale venitad toidukile ja torkad kilesse mõned augud. See kaitseb mulda kuivamise eest. Peaksite fooliumi eemaldama 2 tunniks iga kahe kuni kolme päeva järel. See takistab hallituse teket kasvupinnal. Asetage külvipott valguskküllasesse ja sooja kohta, mille temperatuur on 20–25 ° C, ning hoidke istutusmuld niiskena, kuid mitte märjana. Tavaliselt kulub maapähkli idanemiseks vaid paar päeva. Üksikjuhtudel võib see olla ka kuni kolm nädalat. **Parim asukoht:** Maapähklitaimed armastavad päikesepaistelisi kohti ja neile meeldib ka suvel õues olla. **Optimaalne hooldus:** Ümberistutamisel kohe pärast kasvu kasutage suurt potti, mille läbimõõt on 8–12 tolli, et anda taimele piisavalt ruumi viljade maasse uputamiseks. Potimulla, liiva ja savigraanulite segu hoiab mulla piisavalt kobe. Seejärel kastke põhjalikult, kuid vältige rannasõidulaevade pikaajalist vettimist. Maapähklitaimede puhul pole väetamine vajalik. Kui maapähkli lehed närbuvad, võtke lihtsalt kogu taim potist välja, eemaldage muld ja laske sellel kaks päeva kuivada. Seejärel röstige maapähklid parema maitse saavutamiseks ja võimaliku hallituse vältimiseks õliga määritud pannil ja soola maitse järgi. **Talvel:** Üheaastase taimena on maapähkli jaoks olemastalveunestus puudub. Võite kasutada osa oma röstimata saagist järgmisel aastal uute taimede kasvatamiseks.

Maapähkinä
Arachis hypogaea
Oma pieni maapähkinäviljelmäsi

Itse asiassa maapähkinä ei ole ollenkaan pähkinä, vaan se on kasvitieteellisesti yksi palkokasveista. Englanninkielinen nimi maapähkinä - hernepähkinä on jo selkeämpi. Oman pienen maapähkinäviljelmän kasvattaminen on aina hauskaa. Kasvi on yksivuotinen, kasvaa ruohomaisesti 30–80 senttimetrin kokoisiksi ja kukkii itsepölyttäviksi touko-elokuussa. Lannoitteen pohja kaareutuu lannoituksen jälkeen ja upottaa hedelmät maahan, jossa maapähkinät kypsyvät heinä-syyskuussa. **Luonnollinen sijainti**: Maapähkinä on peräisin Etelä-Amerikan Andeilta ja saapui myöhemmin Afrikkaan orjakaupan kautta. Vielä nykyäänkin suurimmat kasvualueet ovat Afrikan ja Etelä-Amerikan mantereilla sekä Yhdysvalloissa: **Onnistunut viljely:** Lisääntyminen siemenistä sisätiloissa on parasta tammi-lokakuussa. Aseta siemenet ensin huoneenlämpöiseen veteen astiaan 12 tunniksisaavuttaa turvotusta ja siten parantaa itävyyttä. Vasta sen jälkeen laita se noin sentin syvyyteen kosteaan kasvumaahan ja peitä siemenet kasvualustalla.Vedä kasvatusastian päälle kelmu ja pistele kalvoon muutama reikä. Tämä suojaa maaperää kuivumiselta. Poista folio 2 tunnin ajaksi kahden tai kolmen päivän välein. Tämä estää homeen muodostumisen kasvumaahan. Aseta siemenruukku valoisaan ja lämpimään paikkaan, jonka lämpötila on 20–25 °C, ja pidä istutusmaa kosteana, mutta ei märkänä. Yleensä kestää vain muutaman päivän, ennen kuin maapähkinä itää. Yksittäisissä tapauksissa se voi olla jopa kolme viikkoa. **Paras sijainti:** Maapähkinäkasvit rakastavat aurinkoisia paikkoja ja haluavat myös olla ulkona kesällä. **Optimaalinen hoito:** Kun istutat uudelleen välittömästi kasvun jälkeen, käytä suurta, halkaisijaltaan 8–12 tuumaa ruukkua, jotta kasveille jää riittävästi tilaa upottaa hedelmänsä maahan. Ruukkumaan, hiekan ja savirakeiden sekoitus pitää maan riittävän löysänä. Kastele sitten perusteellisesti, mutta vältä lasinaluseiden pitkäaikaista kastumista. Lannoitus ei ole välttämätöntä maapähkinäkasveille. Kun maapähkinälehdet lakastuvat, ota koko kasvi pois ruukusta, poista maa ja anna sen kuivua kaksi päivää. Paahda sitten maapähkinät öljytyllä pannulla ja suolaa maun mukaan, jotta saat paremman maun ja vältät mahdollisen homeen muodostumisen. **Talvella:** Koska yksivuotinen kasvi, siellä on maapähkinäei lepotilaa. Voit käyttää osia paahtamattomasta sadostasi uusien kasvien kasvattamiseen ensi vuonna.

Cacahuète
Arachis hypogaea
Votre propre petite plantation de cacahuètes

La cacahuète n'est pas une vraie noix, mais elle appartient aux légumineuses. Le nom anglais peanut - littéralement noix de petit pois, est plus clair. La culture d'une petite plantation de cacahuète est toujours amusante. La plante est annuelle, croît fortement jusqu'à une hauteur de 30 à 80 centimètres, et fleurit elle-même entre mai et août. La base du carpelle se déforme après la fertilisation et enterre le fruit dans le sol, où les cacahuètes mûrissent entre juillet et septembre. **Emplacement naturel**: Le cacahuète est originaire de la cordillère des Andes en Amérique du Sud et est arrivé plus tard en Afrique par le trafic des esclaves. Les plus grandes zones de culture se trouvent aujourd'hui sur les continents africain et sud-américain et aux Etats-Unis. **Culture réussie:** La culture des graines est possible à la maison entre janvier et octobre. D'abord, mettez les graines dans un récipient avec de l'eau à température ambiante pendant douze heures, afin d'avoir un gonflement et, par conséquent, une meilleure faculté germinative. Ensuite, mettez les graines dans du terreau humide à environ un centimètre de profondeur et recouvrez-les avec le substrat. Couvrez le récipient avec une feuille transparente dans laquelle vous faites des trous. Comme ça, le terreau est protégé du dessèchement. Vous devez enlever la feuille pendant deux heures tous les deux ou trois jours. Ceci prévient la formation de moisissures dans le terreau. Mettez le récipient dans un endroit lumineux et chaud de 20° à 25° Celsius et gardez le terreau humide, mais pas mouillé. Normalement, il faut attendre quelques jours semaines pour la germination de la cacahuète. Par contre, dans des cas particuliers, le temps d'attente peut être de trois semaines. **Le meilleur emplacement:** Les cacahuètes aime les emplacements ensoleillés et peuvent être mis en plein air pendant l'été. **Soins optimaux:** Lorsque vous rempotez la cacahuète après la culture, utilisez un gros pot de 20 à 30 centimètres de diamètre pour que la plante ait assez de plantes pour enterrer ses fruits. Un mélange de terreau, de sable, et de granules d'argile gardent le sol assez mou. Arrosez la cacahuète mais évitez l'eau stagnante persistante dans la soucoupe. Il n'est pas nécessaire d'engraisser la cacahuète. Si les feuilles de la cacahuète flétrissent, enlevez la plante entière du pot, puis enlevez le terreau, et laissez tout se dessécher pendant deux jours. Ensuite, grillez les cacahuètes pour un meilleur goût et pour éviter une éventuelle moisissure dans une marmite huilée, et salez-les selon votre goût. **En hiver:** En tant que plante annuelle, la cacahuète n'hiverne pas. Par contre, vous pouvez faire pousser de nouvelles plantes l'année suivante avec ses graines non-grillées.

Αράπικο φιστίκι
Arachis hypogaea
Η δική σας μικρή φυτεία φυστικιών

Στην πραγματικότητα, το φιστίκι δεν είναι καθόλου ξηρός καρπός, αλλά είναι βοτανικά ένα από τα όσπρια. Η αγγλική ονομασία peanut - pea nut είναι ήδη πιο ξεκάθαρη. Η καλλιέργεια της δικής σας μικρής φυτείας φυστικιών είναι πάντα διασκεδαστική. Το φυτό είναι μονοετές, μεγαλώνει πουθενά σε μέγεθος μεταξύ 30 και 80 εκατοστών και ανθίζει αυτογονιμοποιούμενο μεταξύ Μαΐου και Αυγούστου. Η βάση του καρπίου καμπυλώνει μετά τη γονιμοποίηση και βυθίζει τον καρπό στο έδαφος, όπου τα φιστίκια στη συνέχεια ωριμάζουν μεταξύ Ιουλίου και Σεπτεμβρίου. **Φυσική τοποθεσία**: Το φιστίκι προέρχεται από τις Νοτιοαμερικανικές Άνδεις και αργότερα ήρθε στην Αφρική μέσω του δουλεμπορίου. Ακόμη και σήμερα, οι μεγαλύτερες περιοχές καλλιέργειας βρίσκονται στις ηπείρους της Αφρικής και της Νότιας Αμερικής και στις ΗΠΑ: **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Ο πολλαπλασιασμός από σπόρους σε εσωτερικούς χώρους είναι καλύτερος μεταξύ Ιανουαρίου και Οκτωβρίου. Τοποθετήστε πρώτα τους σπόρους σε ένα δοχείο με ζεστό νερό για δώδεκα ώρεςγια να επιτευχθεί οίδημα και έτσι βελτιωμένη βλάστηση. Μόνο τότε το τοποθετείτε περίπου ένα εκατοστό βάθος σε υγρό έδαφος ανάπτυξης και σκεπάζετε τους σπόρους με το υπόστρωμα ανάπτυξης.Τεντώστε μεμβράνη πάνω από το δοχείο καλλιέργειας και ανοίξτε μερικές τρύπες στη μεμβράνη. Αυτό προστατεύει το έδαφος από το στέγνωμα. Θα πρέπει να αφαιρείτε το αλουμινόχαρτο για 2 ώρες κάθε δύο έως τρεις ημέρες. Αυτό αποτρέπει τη δημιουργία μούχλας στο αναπτυσσόμενο έδαφος. Τοποθετήστε τη γλάστρα σε ένα ελαφρύ και ζεστό μέρος με θερμοκρασία 20 έως 25° Κελσίου και διατηρήστε το χώμα της γλάστρας υγρό αλλά όχι υγρό. Συνήθως χρειάζονται μόνο λίγες μέρες για να βλαστήσει το φιστίκι. Σε μεμονωμένες περιπτώσεις μπορεί επίσης να είναι έως και τρεις εβδομάδες. **Η καλύτερη τοποθεσία:** Τα φυτά φιστικιών αγαπούν τις ηλιόλουστες τοποθεσίες και επίσης τους αρέσει να είναι σε εξωτερικούς χώρους το καλοκαίρι. **Βέλτιστη φροντίδα:** Κατά τη μεταφύτευση αμέσως μετά την ανάπτυξη, χρησιμοποιήστε μια μεγάλη γλάστρα διαμέτρου 8 έως 12 ιντσών για να δώσετε στο φυτό αρκετό χώρο για να βυθίσει τον καρπό του στο έδαφος. Ένα μείγμα από χώμα γλάστρας, άμμο και κόκκους αργίλου διατηρεί το έδαφος αρκετά χαλαρό. Στη συνέχεια ποτίστε καλά, αλλά αποφύγετε την παρατεταμένη υπερχείλιση από τα σουβέρ. Η λίπανση δεν είναι απαραίτητη για τα φυτά φιστικιών. Όταν τα φύλλα φυστικιού μαραθούν, απλά βγάλτε ολόκληρο το φυτό από τη γλάστρα, αφαιρέστε το χώμα και αφήστε το να στεγνώσει για δύο ημέρες. Στη συνέχεια, για καλύτερη γεύση και για αποφυγή πιθανής μούχλας, καβουρδίζουμε τα φιστίκια σε λαδωμένο τηγάνι και αλατίζουμε κατά βούληση. **Το χειμώνα:** Ως ετήσιο φυτό, υπάρχει για το φυστίκιχωρίς αδρανοποίηση. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μέρη της μη καβουρδισμένης συγκομιδής σας για να καλλιεργήσετε νέα φυτά το επόμενο έτος.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Pís talún
Arachis hypogaea
Do phlandáil peanut beag féin

I ndáiríre, nach bhfuil an peanut cnó ar chor ar bith, ach luibheolaíoch ar cheann de na pischineálaigh. Tá an t-ainm Béarla peanut - pea nut níos soiléire cheana féin. Is spraoi i gcónaí é do phlandáil peanut beag féin a fhás. Tá an planda bliantúil, fásann luibheach go dtí méid idir 30 agus 80 ceintiméadar agus bláthanna féin-pailniú idir Bealtaine agus Lúnasa. Cuair bun an cairpéil tar éis toirchithe agus doirtil na torthaí isteach sa talamh, áit a aibíonn na peanuts ansin idir Iúil agus Meán Fómhair. **Suíomh nádúrtha**: Tháinig an peanut ó Aindéis Mheiriceá Theas agus níos déanaí tháinig sé go dtí an Afraic trí thrádáil na sclábhaithe. Fiú sa lá atá inniu ann, tá na limistéir is mó fáis ar mhór-roinn na hAfraice agus Mheiriceá Theas agus i SAM: **Saothrú rathúil:** Is fearr iomadú ó shíol taobh istigh idir Eanáir agus Deireadh Fómhair. Cuir na síolta ar dtús i gcoimeádán le huisce te seomra ar feadh dhá uair an chloigchun swelling a bhaint amach agus péacadh feabhsaithe dá réir. Is ansin a chuireann tú thart ar aon ceintiméadar ar doimhneacht in ithir tais atá ag fás agus clúdaíonn tú na síolta leis an tsubstráit atá ag fás, Sín an scannán cumhdaithe thar an gcoimeádán atá ag fás agus cuir cúpla poll sa scannán. Cosnaíonn sé seo an ithir ó thriomú amach. Ba chóir duit an scragall a bhaint ar feadh 2 uair gach dhá nó trí lá. Cuireann sé seo cosc ar mhúnla a fhoirmiú ar an ithir atá ag fás. Cuir an pota síolta in áit éadrom te ag 20 go 25 ° Celsius agus coinnigh an ithir potaithe tais ach ní fliuch. De ghnáth ní thógann sé ach cúpla lá chun an peanut a phéacadh. I gcásanna aonair is féidir leis a bheith chomh maith suas le trí seachtaine. **An suíomh is fearr:** Is breá le plandaí peanut láithreacha grianmhara agus is maith leo a bheith lasmuigh sa samhradh freisin. **Cúram is fearr is féidir:** Agus tú ag athfhostú díreach tar éis fás, bain úsáid as pota mór 8 go 12 orlach ar trastomhas chun go leor spáis a thabhairt don phlanda chun a thorthaí a dhoirteadh isteach sa talamh. Coinníonn meascán d'ithir potaithe, gaineamh agus gráinníní cré an ithir sách scaoilte. Ansin déan uisce go maith, ach seachain uiscebhuí fada ó chósairí. Ní gá toirchiú do phlandaí peanut. Nuair a bheidh na duilleoga peanut wilt, ach an planda iomlán a bhaint as an phota, bain an ithir, agus lig sé tirim ar feadh dhá lá. Ansin, chun blas níos fearr a fháil agus chun múnla féideartha a sheachaint, rósta na peanuts i bpanna le ola agus salann chun blas a chur air. **Sa gheimhreadh:** Mar phlanda bliantúil, tá an peanut anngan codladh geimhridh. Is féidir leat codanna de do fhómhar neamhrósta a úsáid chun plandaí nua a fhás an bhliain seo chugainn.

Hnetur
Arachis hypogaea
Þín eigin litla hnetuplanta

Í raun er hnetan alls ekki hneta, heldur er hún grasafræðilega ein af belgjurtunum. Enska heitið peanut - pea nut er nú þegar skýrara. Það er alltaf gaman að rækta sína eigin litlu hnetuplantekru. Plöntan er árviss, vex jurtaríkt í stærð á milli 30 og 80 sentímetra og blómstrar sjálffrjóvg á tímabilinu maí til ágúst. Botn rjúpunnar sveiflast eftir frjóvgun og sekkur ávöxtunum í jörðina, þar sem hneturnar þroskast á tímabilinu júlí til september. **Náttúruleg staðsetning**: Jarðhnetan er upprunnin í Andesfjöllum í Suður-Ameríku og kom síðar til Afríku í gegnum þrælaverslun. Enn í dag eru stærstu ræktunarsvæðin á meginlandi Afríku og Suður-Ameríku og í Bandaríkjunum: **Árangursrík ræktun:** Fjölgun frá fræi innandyra er best á milli janúar og október. Settu fyrst fræin í ílát með herbergisheitu vatni í tólf klukkustundirtil að ná fram bólgu og þar með bættri spírun. Aðeins þá seturðu það um eins sentímetra djúpt í rökum vaxtarjarðvegi og þekur fræin með undirlaginu fyrir ræktun.Teygðu matarfilmu yfir ræktunarílátið og stingdu nokkrum göt á filmuna. Þetta verndar jarðveginn gegn þurrkun. Þú ættir að fjarlægja álpappírinn í 2 klukkustundir á tveggja til þriggja daga fresti. Þetta kemur í veg fyrir að mygla myndist á vaxandi jarðvegi. Settu fræpottinn á léttan og heitan stað með 20 til 25° Celsíus og haltu pottajarðveginum rökum en ekki blautum. Það tekur venjulega aðeins nokkra daga fyrir hnetuna að spíra. Í einstökum tilvikum getur það einnig verið allt að þrjár vikur. **Besta staðsetningin:** Hnetuplöntur elska sólríka staði og líkar líka að vera úti á sumrin. **Besta umönnun:** Þegar umpott er strax eftir vöxt, notaðu stóran pott sem er 8 til 12 tommur í þvermál til að gefa plöntunni nóg pláss til að sökkva ávöxtum sínum í jörðina. Blanda af pottajarðvegi, sandi og leirkorni heldur jarðveginum nægilega lausum. Vökvaðu síðan vandlega, en forðastu langvarandi vatnsrennsli frá strandsvæðum. Frjóvgun er ekki nauðsynleg fyrir jarðhnetuplöntur. Þegar hnetublöðin visna skaltu einfaldlega taka alla plöntuna úr pottinum, fjarlægja jarðveginn og láta þorna í tvo daga. Síðan, til að fá betra bragð og til að forðast mögulega myglu, ristaðu hneturnar á pönnu með olíu og saltaðu eftir smekk. **Á veturna:** Sem árleg planta, það er fyrir hnetunaenginn dvala. Þú getur notað hluta af óristuðu uppskerunni þinni til að rækta nýjar plöntur á næsta ári.

Arachide
Arachis hypogaea
La vostra piccola piantagione di arachidi

In verità l'arachide non è una noce ma appartiene, dal punto di vista botanico, alla famiglia delle leguminose. Il nome inglese peanut o noce pisello è già molto più chiaro. Sarà comunque divertente curare una vera piccola piantagione di arachidi. La pianta è annuale, cresce robusta a un'altezza che va da 30 a 80 centimetri e fiorisce auto-impollinandosi fra maggio e agosto. Dopo l'impollinazione, la base del carpello si piega affondando il frutto nella terra, dove fra luglio e settembre l'arachide matura. **Posizione naturale**: L'origine dell'arachide è sulle Ande sudamericane e in seguito arrivò, a causa del commercio di schiavi, anche in Africa. Anche oggi le grandi piantagioni si trovano nel continente africano, così come in Sudamerica e negli USA. **Coltivazione riuscita:** La coltivazione da semi in casa è possibile preferibilmente fra gennaio e ottobre. Lasciate i semi immersi per 12 ore in un recipiente con acqua a temperatura ambiente perché si gonfino, per aumentarne la germinabilità. Poi piantateli a circa un centimetro di profondità nella terra di coltivo umida e copriteli con il substrato. Coprite il recipiente di coltivazione con pellicola trasparente, sulla quale praticherete dei fori, in questo modo la terra eviterà di seccarsi. Ogni due o tre giorni rimuovete la pellicola per 2 ore, per prevenire la formazione di muffe sulla terra. Collocate il recipiente di coltivazione in un luogo luminoso e caldo, a una temperatura fra i 20° e i 25°C, mantenete la terra umida, ma non bagnata. La germinazione avviene di norma solo pochi giorni dopo, in casi particolari può durare fino a tre settimane. **La posizione migliore:** La pianta di arachidi predilige i luoghi assolati e in estate sta bene anche all'esterno. **Cura ottimale:** Dopo la messa a dimora scegliete un grande vaso per il trapianto, del diametro di 20-30 centimetri, in modo che la pianta abbia abbastanza spazio per sotterrare i suoi frutti. Un miscuglio di terra da fiori, sabbia e granulato di argilla mantiene il terreno abbastanza soffice. Innaffiate abbondantemente, evitando ristagni idrici che rimangano per molto tempo nel sottovaso. Non è necessario concimare la pianta di arachide. Quando le foglie appassiscono, tirate semplicemente fuori la pianta dal vaso, rimuovete la terra e lasciate che il tutto si asciughi per due giorni. Poi tostate le arachidi in una padella con un po' d'olio, per ottenere un miglior sapore e prevenire la possibile formazione di muffe, salate a piacere. **In inverno:** Trattandosi di una pianta che dura un anno, l'arachide non sopravvive d'inverno. Da parti di frutti non tostati potete comunque coltivare nuove piante l'anno successivo.

Kikiriki
Arachis hypogaea
Vaša vlastita mala plantaža kikirikija

Zapravo, kikiriki uopće nije orašasti plod, već je botanič ki jedna od mahunarki. Već je jasniji engleski naziv kikiriki - pea nut. Uzgoj vlastite male plantaže kikirikija uvijek je zabavan. Biljka je jednogodišnja, zeljasto naraste do velič ine između 30 i 80 centimetara, a cvjeta samooplodno između svibnja i kolovoza. Osnova karpele se nakon oplodnje zakrivi i zarije plod u tlo, gdje potom kikiriki dozrijeva između srpnja i rujna. **Zemlja porijekla**: Kikiriki potječ e iz južnoamerič kih Anda, a kasnije je došao u Afriku kroz trgovinu robljem. I danas su najveća uzgojna područ ja na afrič kom i južnoamerič kom kontinentu te u SAD-u: **Uspješan uzgoj:** Razmnožavanje iz sjemena u zatvorenom prostoru najbolje je između sječ nja i listopada. Prvo stavite sjeme u posudu sa sobno toplom vodom na dvanaest sati da postigne bubrenje i time poboljša klijavost. Tek tada ga stavite otprilike jedan centimetar duboko u vlažnu zemlju za uzgoj i pokrijte sjeme supstratom za uzgoj. Preko posude za uzgoj razvucite prozirnu foliju i probušite nekoiko rupica u foliji. To štiti tlo od isušivanja. Svaka dva do tri dana skinite foliju na 2 sata. Time se sprječ ava stvaranje plijesni na tlu za uzgoj. Stavite posudu za sjeme na svijetlo i toplo mjesto s 20 do 25° Celzija i održavajte tlo za saksije vlažnim, ali ne mokrim. Obič no je potrebno samo nekoliko dana da kikiriki proklija. U pojedinač nim sluč ajevima može trajati i do tri tjedna. **Najbolja lokacija:** Biljke kikirikija vole sunč ana mjesta, a također vole biti vani ljeti. **Optimalna njega:** Kada presađujete odmah nakon rasta, upotrijebite veliki lonac promjera 8 do 12 inč a kako biste biljci dali dovoljno prostora da uroni svoje plodove u zemlju. Mješavina zemlje za posude, pijeska i glinenih granula održava tlo dovoljno rahlim. Zatim temeljito zalijte, ali izbjegavajte dugotrajno vlaženje iz podmetač a. Gnojidba za biljke kikirikija nije potrebna. Kada lišće kikirikija uvene, jednostavno izvadite cijelu biljku iz posude, uklonite zemlju i ostavite da se suši dva dana. Zatim, za bolji okus i izbjegavanje moguće plijesni, ispecite kikiriki u nauljenoj tavi i posolite po ukusu. **U zimi:** Kao jednogodišnja biljka za kikiriki nema hibernacije. Dijelove svoje nepržene žetve možete koristiti za uzgoj novih biljaka sljedeće godine.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Zemesrieksts
Arachis hypogaea
Sava mazā zemesriekstu plantācija

Patiesībā zemesrieksts nemaz nav rieksts, bet gan botāniski viens no pākšaugiem. Angļu nosaukums zemesrieksts - zirņu rieksts jau ir skaidrāks. Audzēt savu mazo zemesriekstu plantāciju vienmēr ir jautri. Augs ir viengadīgs, aug zālaugu veidā līdz 30 līdz 80 centimetriem, un zied pašapputes laikā no maija līdz augustam. Karpeles pamatne pēc apaugļošanas izliekas un iegremdē augļus zemē, kur no jūlija līdz septembrim nogatavojas zemesrieksti. **Dabiska vieta**: Zemesriekstu izcelsme ir Dienvidamerikas Andos un vēlāk nonāca Āfrikā ar vergu tirdzniecību. Arī mūsdienās lielākās audzēšanas platības atrodas Āfrikas un Dienvidamerikas kontinentos un ASV: **Veiksmīga audzēšana:** Pavairošana no sēklām telpās vislabāk ir no janvāra līdz oktobrim. Vispirms ievietojiet sēklas traukā ar istabas siltu ūdeni uz divpadsmit stundāmlai panāktu pietūkumu un tādējādi uzlabotu dīgtspēju. Tikai pēc tam ievietojiet to apmēram viena centimetra dziļumā mitrā augšanas augsnē un pārklājiet sēklas ar augšanas substrātu.. Virs audzēšanas konteinera izstiepiet pārtikas plēvi un ieduriet plēvē dažus caurumus. Tas pasargā augsni no izžūšanas. Jums vajadzētu noņemt foliju 2 stundas ik pēc divām līdz trim dienām. Tas novērš pelējuma veidošanos augošajā augsnē. Novietojiet sēklu podu gaišā un siltā vietā ar temperatūru 20 līdz 25 ° C un turiet augsni mitru, bet ne mitru. Parasti zemesriekstu dīgtspēja aizņem tikai dažas dienas. Atsevišķos gadījumos tas var būt arī līdz trim nedēļām. **Labākā atrašanās vieta:** Zemesriekstu augiem patīk saulainas vietas, kā arī vasarā patīk būt ārā. **Optimāla aprūpe:** Pārstādot tūlīt pēc augšanas, izmantojiet lielu podu, kura diametrs ir 8–12 collas, lai augam būtu pietiekami daudz vietas augļu iegremdēšanai zemē. Augsnes, smilšu un māla granulu maisījums saglabā augsni pietiekami irdenu. Pēc tam kārtīgi laistiet, bet izvairieties no ilgstošas ūdens aizsērēšanas no paliktņiem. Zemesriekstu augiem mēslošana nav nepieciešama. Kad zemesriekstu lapas novīst, vienkārši izņemiet visu augu no poda, noņemiet augsni un ļaujiet tai nožūt divas dienas. Pēc tam, lai iegūtu labāku garšu un izvairītos no iespējamas pelējuma, zemesriekstus apgrauzdē eļļotā pannā un sāli pēc garšas. **Ziemā:** Kā viengadīgs augs, tas ir paredzēts zemesriekstiemnav ziemas miega. Jūs varat izmantot savas neapgrauzdētās ražas daļas, lai nākamajā gadā audzētu jaunus augus.

Žemės riešutas
Arachis hypogaea
Savo maža žemės riešutų plantacija

Tiesą sakant, žemės riešutai nėra riešutai, o botaniškai vienas iš ankštinių augalų. Angliškas pavadinimas peanut – peanut – jau aiškesnis. Auginti savo nedidelę žemės riešutų plantaciją visada smagu. Augalas yra vienmetis, žoliškai užauga iki 30–80 centimetrų, o žiedai savaime apdulkina gegužės–rugpjūčio mėn. Karpelio pagrindas po tręšimo išlinksta ir nuleidžia vaisius į žemę, kur žemės riešutai sunoksta nuo liepos iki rugsėjo. **Natūrali vieta**: Žemės riešutai kilę iš Pietų Amerikos Andų, o vėliau per vergų prekybą atkeliavo į Afriką. Net ir šiandien didžiausi auginimo plotai yra Afrikos ir Pietų Amerikos žemynuose bei JAV: **Sėkmingas auginimas:** Dauginti iš sėklų patalpoje geriausia sausio–spalio mėnesiais. Pirmiausia įdėkite sėklas į indą su kambario šiltu vandeniu dvylikai valandųpasiekti patinimą ir taip pagerinti daigumą. Tik tada įdėkite jį maždaug vieno centimetro gylyje į drėgną auginimo žemę ir uždenkite sėklas auginimo substratu.Ant auginimo talpyklos ištieskite maistinę plėvelę ir plėvelėje iškirskite kelias skylutes. Tai apsaugo dirvą nuo išdžiūvimo. Kas dvi ar tris dienas 2 valandas nuimkite foliją. Tai neleidžia augančioje dirvoje susidaryti pelėsiui. Sėklų vazoną pastatykite šviesioje ir šiltoje vietoje, kurios temperatūra yra 20–25 ° C, o vazono žemė turi būti drėgna, bet ne šlapia. Paprastai žemės riešutams sudygti reikia tik kelių dienų. Atskirais atvejais tai gali trukti iki trijų savaičių. **Geriausia vieta:** Žemės riešutų augalai mėgsta saulėtas vietas ir vasarą mėgsta būti lauke. **Optimali priežiūra:** Persodindami iš karto po augimo, naudokite didelį 8–12 colių skersmens vazoną, kad augalas būtų pakankamai vietos vaisiams nugrimzti į žemę. Vazoninės žemės, smėlio ir molio granulių mišinys išlaiko dirvą pakankamai purią. Tada gerai laistykite, bet venkite, kad padėkliukai ilgai neužmirktų. Žemės riešutų augalams tręšti nereikia. Kai žemės riešutų lapai nuvysta, tiesiog išimkite visą augalą iš vazono, pašalinkite žemę ir leiskite išdžiūti dvi dienas. Tada, kad skonis būtų geresnis ir išvengtumėte galimo pelėsio, paskrudinkite žemės riešutus aliejumi pateptoje keptuvėje ir pasūdykite pagal skonį. **Žiemą:** Kaip vienmetis augalas, yra skirtas žemės riešutamsjokio žiemos miego. Dalį neskrudinto derliaus galite panaudoti, kad kitais metais augintumėte naujus augalus.

Karawett
Arachis hypogaea
Il-pjantaġġun żgħir tal-karawett tiegħek stess

Fil-fatt, il-karawett mhi lewż xejn, iżda botanikament hija waħda mill-legumi. L-isem Ingliż peanut - pea nut huwa diġà aktar ċar. It-tkabbir tal-pjantaġġun żgħir tal-karawett tiegħek huwa dejjem pjaċevoli. Il-pjanta hija annwali, tikber b'mod erbaċej għal daqs bejn 30 u 80 ċentimetru u fjuri li jdakkru waħedhom bejn Mejju u Awwissu. Il-bażi tal-karpellu tgħawweġ wara l-fertilizzazzjoni u tgħaddas il-frott fl-art, fejn il-karawett imbagħad jimmatura bejn Lulju u Settembru. **Post naturali**: Il-karawett oriġinat fl-Andes tal-Amerika t'Isfel u aktar tard waslet l-Afrika permezz tal-kummerċ tal-iskjavi. Anke llum, l-akbar żoni li qed jikbru jinsabu fil-kontinenti Afrikani u tal-Amerika t'Isfel u fl-Istati Uniti: **Kultivazzjoni b'suċċess:** Il-propagazzjoni miż-żerriegħa fuq ġewwa hija l-aħjar bejn Jannar u Ottubru. L-ewwel poġġi ż-żrieragħ f'kontenitur b'ilma sħun tal-kamra għal tnax-il siegħabiex tinkiseb nefħa u b'hekk il-ġerminazzjoni mtejba. Imbagħad biss tpoġġiha madwar ċentimetru fond f'ħamrija niedja li qed tikber u tkopri ż-żrieragħ bis-sottostrat li qed jikber. Iġġebbed film li jwaħħal fuq il-kontenitur li qed jikber u poke ftit toqob fil-film. Dan jipproteġi l-ħamrija milli tinxef. Għandek tneħħi l-fojl għal sagħtejn kull jumejn jew tlett ijiem. Dan jipprevjeni l-iffurmar tal-moffa fuq il-ħamrija li qed tikber. Poġġi l-borma taż-żerriegħa f'post ħafif u sħun b'20 sa 25 ° Celsius u żomm il-ħamrija tal-qsari niedja iżda mhux imxarrba. Normalment jieħu biss ftit jiem biex il-karawett jiġġermina. F'każijiet individwali jista 'jkun ukoll sa tliet ġimgħat. **L-aħjar post:** Il-pjanti tal-karawett iħobbu postijiet xemxija u jħobbu wkoll ikunu barra fis-sajf. **Kura ottimali:** Meta tpoġġa mill-ġdid immedjatament wara t-tkabbir, uża borma kbira b'dijametru ta '8 sa 12-il pulzier biex tagħti lill-pjanta spazju biżżejjed biex tgħaddi l-frott tagħha fl-art. Taħlita ta' ħamrija tal-qsari, ramel u granuli tat-tafal iżżomm il-ħamrija maħlula biżżejjed. Imbagħad ilma sewwa, iżda evita li jilloġġa l-ilma fit-tul mill-coasters. Il-fertilizzazzjoni mhix meħtieġa għall-pjanti tal-karawett. Meta l-weraq tal-karawett jidbiel, sempliċement ħu l-pjanta kollha mill-borma, neħħi l-ħamrija, u ħalliha tinxef għal jumejn. Imbagħad, għal togħma aħjar u biex tiġi evitata l-moffa possibbli, ixwi l-karawett f'taġen biż-żejt u melħ għat-togħma. **Fix-xitwa:** Bħala pjanta annwali, hemm għall-karawettebda ibernazzjoni. Tista 'tuża partijiet mill-ħsad mhux inkaljat tiegħek biex tikber pjanti ġodda s-sena d-dieħla.

Pinda
Arachis hypogaea
Je eigen kleine pindaplantage

De pinda is eigenlijk helemaal geen noot, maar behoort botanisch tot de peulvruchten. De Engelse naam pinda - erwtennoot is duidelijker. Je eigen kleine pindaplantage laten groeien is altijd leuk. De plant is eenjarig, groeit kruidachtig tot een grootte tussen de 30 en 80 centimeter en bloeit zelfbestuivend tussen mei en augustus. De basis van de carpel buigt na de bevruchting en laat het fruit in de grond zakken, waar de pinda's rijpen tussen juli en september. **Natuurlijke locatie**: De pinda heeft zijn oorsprong in de Zuid-Amerikaanse Andes en is later via de slavenhandel naar Afrika gekomen. Zelfs vandaag de dag bevinden de grootste teeltgebieden zich op de Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse continenten en in de VS: **Succesvolle teelt:** Binnen kweken uit zaden is het beste tussen januari en oktober. Zet de zaden eerst twaalf uur in een bak met kamerwarm water om op te zwellen en zo het kiemvermogen te verbeteren. Zet hem dan pas ongeveer een centimeter diep in vochtige potgrond en bedek de zaden met het kweeksubstraat.Rek vershoudfolie over de kweekbak en prik een paar gaatjes in de film. Dit beschermt de aarde tegen uitdroging. Om de twee tot drie dagen moet u de film gedurende 2 uur verwijderen. Dit voorkomt schimmelvorming op de teeltgrond. Zet de kweekbak op een lichte en warme plaats met 20 à 25 ° Celsius en houd de kweekgrond vochtig, maar niet nat. Het duurt meestal maar een paar dagen voordat de pinda is ontkiemd. **De beste locatie:** Pindaplanten houden van zonnige locaties en staan in de zomer graag buiten. **Optimale verzorging:** Gebruik bij het verpotten na het kweken direct een grote pot met een diameter van 20 tot 30 centimeter zodat de plant voldoende ruimte heeft om zijn vruchten in de grond te laten zakken. Een mengsel van potgrond, zand en kleikorrels houdt de grond voldoende los. Geef dan grondig water, maar vermijd langdurige wateroverlast met onderzetters. Bemesten is niet nodig bij pindaplanten. Wanneer de pindabladeren verdorren, haalt u de hele plant uit de pot, verwijdert u de aarde en laat u deze twee dagen drogen. Rooster vervolgens de pinda's in een geoliede pan voor een betere smaak en om mogelijke schimmel te voorkomen en zout ze naar wens. **In de winter:** Als eenjarige plant is er geen overwintering voor de pinda. U kunt het komende jaar echter nieuwe planten laten groeien uit delen van uw ongeroosterde oogst.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Peanøtt
Arachis hypogaea
Din egen lille peanøttplantasje

Egentlig er ikke peanøtten en nøtt i det hele tatt, men er botanisk en av belgfruktene. Det engelske navnet peanut - pea nut er allerede tydeligere. Å dyrke din egen lille peanøttplantasje er alltid gøy. Planten er ettårig, vokser urteaktig til en størrelse mellom 30 og 80 centimeter og blomstrer selvbestøvende mellom mai og august. Basen på fruktbladene krummer seg etter gjødsling og synker frukten ned i bakken, hvor peanøttene deretter modnes mellom juli og september. **Naturlig beliggenhet**: Peanøtten har sin opprinnelse i de søramerikanske Andesfjellene og kom senere til Afrika gjennom slavehandelen. Selv i dag er de største vekstområdene på de afrikanske og søramerikanske kontinentene og i USA: **Vellykket dyrking:** Formering fra frø innendørs er best mellom januar og oktober. Legg først frøene i en beholder med romvarmt vann i tolv timerfor å oppnå hevelse og dermed forbedret spiring. Først da legger du den ca en centimeter dyp i fuktig vekstjord og dekker frøene med vekstsubstratet.Strekk matfilm over vekstbeholderen og stikk noen hull i filmen. Dette beskytter jorda mot å tørke ut. Du bør fjerne folien i 2 timer annenhver til tredje dag. Dette forhindrer at det dannes mugg på den voksende jorda. Plasser frøpotten på et lett og varmt sted med 20 til 25° Celsius og hold pottejorda fuktig, men ikke våt. Det tar vanligvis bare noen få dager før peanøtten spirer. I enkelttilfeller kan det også være opptil tre uker. **Den beste beliggenheten:** Peanøttplanter elsker solrike steder og liker også å være utendørs om sommeren. **Optimal omsorg:** Når du ompotter umiddelbart etter vekst, bruk en stor potte 8 til 12 tommer i diameter for å gi planten nok plass til å synke frukten ned i bakken. En blanding av pottejord, sand og leirgranulat holder jorda tilstrekkelig løs. Vann deretter grundig, men unngå langvarig vannlogging fra dalbaner. Gjødsling er ikke nødvendig for peanøttplanter. Når peanøttbladene visner, tar du bare hele planten ut av potten, fjerner jorden og lar den tørke i to dager. Deretter, for bedre smak og for å unngå mulig mugg, stek peanøttene i en oljet panne og salt etter smak. **Om vinteren:** Som en årlig plante er det for peanøtteningen dvalemodus. Du kan bruke deler av den urostekte innhøstingen din til å dyrke nye planter neste år.

Arachid
Arachis hypogaea
Twoja własna mała plantacja orzeszków ziemnych

Orzeszek ziemny w rzeczywistości nie jest orzechem - z botanicznego punktu widzenia jest to puls. Angielska nazwa Peanut wyjaśnia to w jakiś sposób: groszek i orzech. W każdym razie uprawianie własnej małej plantacji jest nadal przyjemne. Jest to roślina jednoroczna, która rośnie od 30 do 80 cm wysokości i kwitnie samozapylając od maja do sierpnia. Podstawa owocostanu wygina się po zapyleniu i zatapia owoce w ziemi, gdzie od lipca do września dojrzewają orzeszki ziemne. **Naturalne położenie**: Orzeszek ziemny pochodzi z Andów w Ameryce Południowej, skąd rozprzestrzenił się poprzez handel niewolnikami do Afryki. Obecnie największe regiony uprawy orzeszków ziemnych nadal znajdują się na kontynencie afrykańskim i południowoamerykańskim, a także w USA. **Udana uprawa:** Najlepszy czas na rozmnażanie nasion to okres od stycznia do października. Aby zwiększyć zdolność kiełkowania, możesz umieścić nasiona na około 12 godzin w ciepłej wodzie w celu zagruntowania. Następnie umieść nasiona na głębokości około 1 cm w wilgotnym kompoście doniczkowym, nałóż trochę ziemi kompostowej i przykryj pojemnik na nasiona przezroczystą folią, aby zapobiec wysychaniu ziemi. Nie zapomnij zrobić dziur w przezroczystej folii i zdejmować ją co drugi lub trzeci dzień na około 2 godziny. W ten sposób unikniesz tworzenia się pleśni na kompoście doniczkowym. Umieść pojemnik na nasiona w miejscu jasnym i ciepłym o temperaturze od 20 ° C do 25 ° C i utrzymuj ziemię wilgotną, ale nie mokrą. Do wykiełkowania zajmuje to zwykle tylko kilka dni - jednak w niektórych przypadkach możliwe jest, że potrwa to nawet do trzech tygodni. **Najlepsza lokalizacja:** Peanut Plant preferuje słoneczne miejsca, latem nawet na zewnątrz. **Optymalna pielęgnacja:** Możesz wybrać dużą doniczkę (o średnicy od 20 do 30 cm) do sadzenia sadzonek po rozmnożeniu nasion. W ten sposób roślina ma wystarczająco dużo miejsca, aby zatopić owoce w ziemi. Aby uzyskać ładną, luźną glebę, najlepiej jest użyć mieszanki kompostu doniczkowego, piasku i granulatu gliny. Możesz wnikać w wodę, ale uważaj na zalanie spodka. Roślina orzeszków ziemnych nie potrzebuje żadnego nawożenia. Gdy tylko liście rośliny zaczną więdnąć, możesz po prostu usunąć całą roślinę z doniczki, wyczyścić brud i pozostawić do wyschnięcia na dwa dni. Możesz upiec orzeszki ziemne i posolić według własnego uznania na tłustej patelni, aby uzyskać lepszy smak i uniknąć możliwej pleśni. **W zimę:** Ponieważ orzeszek ziemny jest rośliną jednoroczną, nie hibernuje. Możesz wykorzystać część swoich zbiorów do wyhodowania nowych roślin w przyszłym roku.

Amendoim
Arachis hypogaea
Sua própria pequena plantação de amendoim

Na verdade, o amendoim não é uma noz, mas é botanicamente uma das leguminosas. O nome inglês amendoim - noz de ervilha já é mais claro. Cultivar sua própria pequena plantação de amendoim é sempre divertido. A planta é anual, cresce herbácea até um tamanho entre 30 e 80 centímetros e floresce autopolinizando entre maio e agosto. A base do carpelo se curva após a fertilização e afunda o fruto no solo, onde o amendoim amadurece entre julho e setembro. **Localização natural**: O amendoim teve origem nos Andes sul-americanos e depois chegou à África através do comércio de escravos. Ainda hoje, as maiores áreas de cultivo estão nos continentes africano e sul-americano e nos EUA: **Cultivo bem sucedido:** A propagação de sementes dentro de casa é melhor entre janeiro e outubro. Primeiro coloque as sementes em um recipiente com água morna por doze horaspara atingir o inchaço e assim melhorar a germinação. Só então coloque-o cerca de um centímetro de profundidade no solo úmido e cubra as sementes com o substrato em crescimento, estique o filme plástico sobre o recipiente em crescimento e faça alguns furos no filme. Isso protege o solo de secar. Você deve remover o papel alumínio por 2 horas a cada dois ou três dias. Isso evita a formação de mofo no solo em crescimento. Coloque o vaso de sementes em um local claro e quente com 20 a 25 ° Celsius e mantenha o solo do vaso úmido, mas não molhado. Geralmente leva apenas alguns dias para o amendoim germinar. Em casos individuais, também pode ser de até três semanas. **A melhor localização:** As plantas de amendoim adoram locais ensolarados e também gostam de estar ao ar livre no verão. **Cuidado ideal:** Ao replantar imediatamente após o crescimento, use um vaso grande de 8 a 12 polegadas de diâmetro para dar à planta espaço suficiente para afundar seus frutos no solo. Uma mistura de solo para vasos, areia e grânulos de argila mantém o solo suficientemente solto. Em seguida, regue bem, mas evite o alagamento prolongado dos porta-copos. A fertilização não é necessária para as plantas de amendoim. Quando as folhas do amendoim murcharem, basta retirar a planta inteira do vaso, retirar a terra e deixar secar por dois dias. Em seguida, para melhor sabor e para evitar possíveis mofos, toste o amendoim em uma frigideira untada com óleo e sal a gosto. **No inverno:** Como planta anual, existe para o amendoimsem hibernação. Você pode usar partes de sua colheita não torrada para cultivar novas plantas no próximo ano.

Arahide
Arachis hypogaea
Propria ta plantație de arahide

Arahida nu este deloc o nucă, dar aparține botanic leguminoaselor. Denumirea în limba engleză peanut - mazăre este mai evidentă. Creșterea propriei mici plantații de arahide este întotdeauna distractivă. Planta este anuală, crește erbacee până la o dimensiune cuprinsă între 30 și 80 de centimetri și florile se autopolenizează între mai și august. Baza carpelului se curbează după fertilizare și scufundă fructele în pământ, unde arahele se coc între iulie și septembrie. **Locație naturală**: Arahida își are originea în Anzii sud-americani și mai târziu a venit în Africa prin comerțul cu sclavi. Chiar și astăzi, cele mai mari suprafețe de cultivare se află pe continentele african și sud-american și în SUA: **Cultivare de succes:** Cultivarea din semințe în interior este cea mai bună între ianuarie și octombrie. Așezați mai întâi semințele într-un recipient cu apă caldă în cameră timp de douăsprezece ore pentru a se umfla și a îmbunătăți astfel capacitatea de a germina. Abia apoi așezați-l cu o adâncime de aproximativ un centimetru în sol umed de ghiveci și acoperiți semințele cu substratul în creștere. Acest lucru protejează pământul de uscare. La fiecare două până la trei zile ar trebui să îndepărtați filmul timp de 2 ore. Acest lucru previne formarea mucegaiului pe solul de cultivare. Așezați vasul de cultivare într-un loc luminos și cald, cu 20-25 ° Celsius și mențineți solul de cultivare umed, dar nu umed. De obicei durează doar câteva zile până când alunele germinează. **Cea mai bună locație:** Plantele de arahide adoră locațiile însorite și le place să fie în aer liber vara. **Îngrijire optimă:** Când se transformă din nou după creștere, utilizați imediat o oală mare cu diametrul de 20 până la 30 de centimetri, astfel încât planta să aibă suficient spațiu pentru a-și coborî fructele în pământ. Un amestec de sol de ghiveci, nisip și granule de argilă menține solul suficient de liber. Apoi udați-l bine, dar evitați îndepărtarea prelungită a apei. Fertilizarea nu este necesară cu plantele de arahide. Când frunzele de arahide se ofilesc, scoateți pur și simplu întreaga plantă din ghiveci, îndepărtați solul și lăsați-o să se usuce timp de două zile. Apoi prăjiți arahidele într-o tigaie cu ulei pentru un gust mai bun și pentru a evita posibilele mucegaiuri și să le sareți după bunul plac. **În iarnă:** Ca plantă anuală, nu există iernare pentru arahide. Cu toate acestea, puteți crește plante noi din părți ale recoltei neprăjite în anul următor.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Jordnöt
Arachis hypogaea
Din egen lilla jordnötsplantage

Jordnöten är faktiskt inte en mutter alls, men tillhör botaniskt baljväxterna. Det engelska namnet peanut - pea mutter är mer uppenbart. Att odla din egen lilla jordnötsplantage är alltid kul. Växten är årlig, växer örtartad till en storlek mellan 30 och 80 centimeter och blommar självpollinerande mellan maj och augusti. Basen på carpel böjer sig efter befruktning och sänker frukten i marken, där jordnötterna mognar mellan juli och september. **Naturligt läge**: Jordnöten har sitt ursprung i de sydamerikanska Anderna och kom senare till Afrika genom slavhandeln. Än idag är de största odlingsområdena på de afrikanska och sydamerikanska kontinenterna och i USA: **Framgångsrik odling:** Att växa från frön inomhus är bäst mellan januari och oktober. Placera fröna i en behållare med rumsvarmt vatten i tolv timmar för att svälla och därmed förbättra förmågan att gro. Först sedan placera den ungefär en centimeter djupt i fuktig krukväxt och täck fröna med det växande substratet. Sträck häftfilmen över odlingsbehållaren och sticka några hål i filmen. Detta skyddar jorden från att torka ut. Varannan till var tredje dag ska du ta bort filmen i två timmar. Detta förhindrar att mögel bildas på odlingsjorden. Placera odlingskärlet på en ljus och varm plats med 20 till 25 ° Celsius och håll odlingsjorden fuktig men inte våt. Det tar vanligtvis bara några dagar för jordnöten att gro. **Den bästa platsen:** Jordnötsplantor älskar soliga platser och gillar att vara utomhus på sommaren. **Optimal vård:** När du planterar om efter odling, använd omedelbart en stor kruka med en diameter på 20 till 30 centimeter så att växten har tillräckligt med utrymme för att sänka sina frukter i marken. En blandning av krukmark, sand och lerkorn håller jorden tillräckligt lös. Vattna sedan ordentligt, men undvik långvarig vattenloggning med underlägg. Gödning är inte nödvändig med jordnötsplantor. När jordnötsbladen vissnar, ta helt enkelt hela växten ur potten, ta bort jorden och låt den torka i två dagar. Rosta sedan jordnötterna i en oljad panna för bättre smak och för att undvika mögel och salta dem efter eget tycke. **På vintern:** Som en årlig växt finns det ingen övervintring för jordnöten. Du kan dock odla nya växter från delar av din orostade skörd under det kommande året.

Arašidový
Arachis hypogaea
Vaša vlastná malá arašidová plantáž

Arašidy vlastne vôbec nie sú orech, ale botanicky patrí medzi strukoviny. Anglický názov peanut – pea nut je už jasnejší. Pestovanie vlastnej malej arašidovej plantáže je vždy zábavné. Rastlina je jednoročná, trávovito dorastá do veľkosti 30 až 80 centimetrov a kvitne samoopelivá od mája do augusta. Báza plodolistu sa po oplodnení zakriví a zapustí plody do zeme, kde potom medzi júlom a septembrom dozrievajú arašidy. **Prirodzená poloha**: Arašidy pochádzajú z juhoamerických Ánd a neskôr sa dostali do Afriky prostredníctvom obchodu s otrokmi. Aj dnes sú najväčšie pestovateľské plochy na africkom a juhoamerickom kontinente a v USA: **Úspešná kultivácia:** Rozmnožovanie zo semien v interiéri je najlepšie medzi januárom a októbrom. Najprv umiestnite semená do nádoby s izbovou teplou vodou na dvanásť hodínna dosiahnutie opuchu a tým zlepšenia klíčivosti. Až potom ju umiestnite asi jeden centimeter hlboko do vlhkej pestovateľskej pôdy a semená zasypte pestovateľským substrátom.Na pestovateľskú nádobu natiahnite priľnavú fóliu a do fólie vypichnite niekoľko otvorov. To chráni pôdu pred vysychaním. Fóliu by ste mali odstraňovať na 2 hodiny každé dva až tri dni. To zabraňuje tvorbe plesní na rastúcej pôde. Črepník umiestnite na svetlé a teplé miesto s teplotou 20 až 25 °C a udržujte pôdu v črepníku vlhkú, ale nie mokrú. Zvyčajne trvá len niekoľko dní, kým arašidy vyklíčia. V individuálnych prípadoch to môže byť aj tri týždne. **Najlepšie umiestnenie:** Arašidové rastliny milujú slnečné miesta a v lete sú tiež radi vonku. **Optimálna starostlivosť:** Pri presádzaní ihneď po raste použite veľký črepník s priemerom 8 až 12 palcov, aby mala rastlina dostatok priestoru na zapustenie plodov do zeme. Zmes črepníkovej zeminy, piesku a ílových granúl udržuje pôdu dostatočne kyprú. Potom dôkladne zalejte, ale vyhnite sa dlhodobému podmáčaniu z podložiek. Pri arašidových rastlinách nie je potrebné hnojenie. Keď listy arašidov zvädnú, jednoducho vyberte celú rastlinu z kvetináča, odstráňte pôdu a nechajte dva dni sušiť. Potom pre lepšiu chuť a vyhnutie sa prípadnej plesni opražte arašidy na panvici vymastenej olejom a podľa chuti osoľte. **V zime:** Ako jednoročná rastlina je tu pre arašidyžiadna hibernácia. Časti svojej nepraženej úrody môžete použiť na pestovanie nových rastlín v budúcom roku.

Arašidovo drevo
Arachis hypogaea
Vaš lasten mali nasad arašidov

Arašidi pravzaprav spadajo v botanično skupino stročnic in ne med oreščke. Rastlina je enoletnica, zraste do velikosti od 30 do 80 centimetrov visoko in cveti med majem in avgustom. Nastavek plodiča se po oploditvi ukrivi in plod pogrezne v zemljo, kjer nato med julijem in septembrom zorijo arašidi. **Naravni habitat**: Arašidi izvirajo iz južnoameriških Andov, kasneje pa so s trgovino s sužnji prišli v Afriko. Še danes so največja pridelovalna območja na afriški in južnoameriški celini ter v ZDA. **Navodila za gojenje:** Razmnoževanje iz semen v zaprtih prostorih je najboljše med januarjem in oktobrom. Semena najprej za dvanajst ur postavite v posodo z vodo sobne temperature, da dosežemo nabrekanje semen in s tem izboljšano kalitev. Šele nato ga položite približno en centimeter globoko v vlažno rastno zemljo in semena prekrijete z substratom. Čez lonec s semeni napnite živilsko folijo in v folijo naredite nekaj lukenj. To ščiti tla pred izsušitvijo. Vsake dva do tri dni za 2 uri odstranite folijo. S tem preprečimo nastanek plesni na zemlji. Lonček s semeni postavite na svetlo in toplo mesto s temperaturo od 20 do 25 °C, zemlja v loncu pa naj bo vlažna, vendar ne mokra. Običajno traja le nekaj dni, da arašidi vzklijejo. V posameznih primerih lahko tudi do tri tedne. **Najboljša lokacija:** Drevo arašidov ima rad sončne lege in je tudi poleti lahko na prostem. **Optimalna nega:** Pri presajanju takoj po vzkaltvi uporabite velik lonec s premerom od 20 do 30 centimetrov, da rastlini zagotovite dovolj prostora, da svoje plodove pogrezne v tla. Mešanica zemlje za lončnice, peska in glinoporja ohranja zemljo dovolj rahlo za ustrezno rast. Rastlino redno zalivajte, vendar se izogibajte dolgotrajnemu namakanju vode iz podstavka. Gnojenje ni potrebno. Ko listi arašidov ovenijo, preprosto vzemite celotno rastlino iz lonca, odstranite zemljo in pustite, da se suši dva dni. Nato za boljši okus in da se izognete morebitni plesni, arašide popražite v naol- jeni ponvi in po okusu posolite. **V zimskem času:** Ker je arašidovo drevo enoletnica, nepopražena semena shranimo za naslednjo spomlad.

Cacahuete
Arachis hypogaea
Su pequeña plantación de cacahuetes

El cacahuete pertenece a la familia de las fabáceas, también conocidas como leguminosas, cuyos frutos son del tipo legumbre. Aun así es divertido cultivar su propia pequeña plantación de cacahuete. La planta es anual, crece herbácea, alcanza una altura de entre 30 a 80 centímetros y florece autogama entre mayo a agosto. La base del carpelo se encorva después de la inseminación y sumerge la fruta en la tierra donde maduran los cacahuetes de julio a septiembre. **Ubicación natural**: El origen del cacahuete está en los Andes de Sudamérica y a través del comercio de los esclavos llegó a África. Incluso hoy en día las plantaciones más importantes están tanto en África como en el continente Sudamericano y Estados Unidos. **Cultivo exitoso:** La semilla se puede criar en interior entre los meses enero a octubre. Mantenga las semillas durante 12 horas en agua a temperatura ambiente. Este procedimiento aumentará la germinación de las mismas. Entierre las semillas en sustrato húmedo a un centímetro y cúbralas con el mismo sustrato. Cubra el recipiente de cultivo con un film transparente y agujeréelo. Así protegerá la tierra de la desecación. Para evitar la putrefacción del sustrato retire el film cada dos o tres días durante 2 horas. Coloque el recipiente de cultivo en un lugar luminoso y cálido entre 20 y 25 grados y mantenga el sustrato húmedo, pero no mojado. La germinación se produce normalmente a los pocos días. En casos aislados puede tardar hasta tres semanas. **La mejor ubicación:** Las plantas de cacahuete aman los sitios soleados y también en verano les gusta un lugar en exterior. **Cuidado óptimo:** Cuando plante los plantones después de la germinación, utilice un macetero grande de entre 20 a 30 centímetros de diámetro, para que la planta tenga suficiente espacio para enterrar sus frutos. Una mezcla de tierra para flores, arena y gránulos de arcilla mantendrán el suelo suficientemente suelto. Riegue penetrando bien la tierra pero evite anegamiento prolongado en el platillo. El cacahuete no necesita fertilizante. Cuando las hojas del cacahuete marchiten, separe la planta del macetero, retire la tierra y deje secarlo todo durante dos días. Para consumir los cacahuetes tuéstelos en una sartén con aceite y añádales sal a su gusto. Así obtendrá un sabor mejor y evitará posible moho. **En el invierno:** Dado que es planta anual no hay un cuidado especial que hacerle en invierno. Puede sembrar una parte de los cacahuetes cosechados para obtener una planta nueva el año siguiente.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

Arašíd
Arachis hypogaea
Vaše vlastní malá arašídová plantáž

Ve skutečnosti arašídy nejsou vůbec ořechy, ale botanicky patří mezi luštěniny. Anglický název peanut - pea nut je již jasnější. Pěstování vlastní malé arašídové plantáže je vždy zábavné. Rostlina je jednoletá, bylinně dorůstá do velikosti 30 až 80 centimetrů a samosprašně kvete od května do srpna. Báze plodolisty se po oplodnění zakřiví a zapustí plody do země, kde pak mezi červencem a zářím dozrávají arašídy. **Přirozená poloha**: Arašídy pocházejí z jihoamerických And a později se do Afriky dostaly díky obchodu s otroky. I dnes jsou největší pěstitelské plochy na africkém a jihoamerickém kontinentu a v USA: **Úspěšné pěstování:** Množení ze semen v interiéru je nejlepší mezi lednem a říjnem. Nejprve umístěte semena na dvanáct hodin do nádoby s pokojově teplou vodouk dosažení bobtnání a tím zlepšení klíčení. Teprve potom ji umístíte asi jeden centimetr hluboko do vlhké pěstební zeminy a semena zasypete pěstebním substrátem, na pěstební nádobu natáhnete přilnavou fólii a vyvrtáte do ní několik otvorů. To chrání půdu před vysycháním. Fólii byste měli odstraňovat na 2 hodiny každé dva až tři dny. Tím se zabrání tvorbě plísní na rostoucí půdě. Umístěte květináč na světlé a teplé místo s teplotou 20 až 25 °C a udržujte půdu v květináči vlhkou, ale ne mokrou. Obvykle trvá jen pár dní, než arašídy vyklíčí. V jednotlivých případech to může být až tři týdny. **Nejlepší umístění:** Arašídy milují slunná místa a také jsou rádi v létě venku. **Optimální péče:** Při přesazování ihned po růstu použijte velký květináč o průměru 8 až 12 palců, aby rostlina měla dostatek prostoru pro zapuštění plodů do země. Směs zeminy, písku a jílových granulí udržuje půdu dostatečně kyprou. Poté důkladně zalijte, ale vyhněte se dlouhodobému podmáčení z tácků. U arašídů není nutné hnojení. Když listy arašídů uvadnou, jednoduše vyndejte celou rostlinu z květináče, odstraňte zeminu a nechte dva dny schnout. Poté pro lepší chuť a zamezení případné plísně opražte arašídy na pánvi vymazané olejem a podle chuti osolte. **V zimě:** Jako jednoletá rostlina existuje pro arašídyžádná hibernace. Části své nepražené sklizně můžete použít k pěstování nových rostlin v příštím roce.

Fıstık
Arachis hypogaea
Kendi küçük fıstık tarlanız

Aslında yer fıstığı bir fındık değildir, ancak botanik olarak baklagillerden biridir. Fıstık - bezelye somununun İngilizce adı zaten daha net. Kendi küçük fıstık tarlanızı büyütmek her zaman eğlencelidir. Bitki yıllık, 30 ila 80 santimetre arasında otsu bir boyuta kadar büyür ve çiçekleri Mayıs ve Ağustos ayları arasında kendi kendine tozlaşır. Karpelin tabanı döllenmeden sonra kıvrılır ve meyveyi toprağa batırır, burada yer fıstığı Temmuz ve Eylül ayları arasında olgunlaşır. **Doğal konum**: Fıstık, Güney Amerika And Dağları'nda doğdu ve daha sonra köle ticareti yoluyla Afrika'ya geldi. Bugün bile en büyük yetiştirme alanları Afrika ve Güney Amerika kıtaları ile ABD'dedir: **Başarılı yetiştirme:** İç mekanda tohumdan yayılma en iyi Ocak ve Ekim ayları arasındadır. Önce tohumları oda sıcaklığında suyla dolu bir kaba on iki saat boyunca koyun.şişme ve böylece geliştirilmiş çimlenme elde etmek için. Ancak o zaman onu nemli büyüyen toprağın yaklaşık bir santimetre derinliğine yerleştirin ve tohumları büyüyen alt tabaka ile kaplayın Büyüyen kabın üzerine streç film çekin ve filmde birkaç delik açın. Bu, toprağın kurumasını önler. Folyoyu her iki ila üç günde bir 2 saat çıkarmalısınız. Bu, büyüyen toprakta küf oluşumunu önler. Tohum saksısını 20 ila 25°C sıcaklıkta hafif ve sıcak bir yere koyun ve saksı toprağını nemli tutun ama ıslak değil. Fıstığın çimlenmesi genellikle sadece birkaç gün sürer. Bireysel durumlarda, üç haftaya kadar da olabilir. **En iyi konum:** Yer fıstığı bitkileri güneşli yerleri sever ve yazın açık havada olmayı da sever. **Optimum bakım:** Büyümeden hemen sonra saksıyı değiştirirken, bitkiye meyvesini toprağa gömmesi için yeterli alan sağlamak için 8 ila 12 inç çapında büyük bir saksı kullanın. Saksı toprağı, kum ve kil granüllerinden oluşan bir karışım, toprağı yeterince gevşek tutar. Ardından iyice sulayın, ancak bardak altlıklarından uzun süre su birikmesinden kaçının. Yer fıstığı bitkilerinde gübreleme gerekli değildir. Fıstık yaprakları solduğunda, tüm bitkiyi tencereden çıkarın, toprağı çıkarın ve iki gün kurumaya bırakın. Ardından, daha iyi bir tat için ve olası küflenmeyi önlemek için fıstıkları yağlanmış bir tavada kavurun ve tadına göre tuzlayın. **Kışın:** Yıllık bir bitki olarak, yer fıstığı için var.kış uykusu yok. Kavrulmamış hasadınızın bir kısmını gelecek yıl yeni bitkiler yetiştirmek için kullanabilirsiniz.

Földimogyoró
Arachis hypogaea
A saját kis mogyoróültetvényed

Valójában a földimogyoró egyáltalán nem dió, hanem botanikailag a hüvelyesek közé tartozik. Az angol földimogyoró - peanut nut már világosabb. Saját kis földimogyoró-ültetvény termesztése mindig szórakoztató. A növény egynyári, lágyszárúan 30 és 80 centiméter közötti méretűre nő, és május és augusztus között önbeporzó virágok. A karpela alapja a megtermékenyítés után meggörbül, és a termést a földbe süllyeszti, ahol július és szeptember között érik a földimogyoró. **Természetes elhelyezkedés**: A földimogyoró a dél-amerikai Andokban származik, majd rabszolga-kereskedelem révén került Afrikába. A legnagyobb termőterületek még ma is az afrikai és dél-amerikai kontinensen, valamint az USA-ban találhatók: **Sikeres termesztés:** A beltéri magról való szaporítás január és október között a legjobb. Először helyezze a magokat egy edénybe szobameleg vízzel tizenkét óráraduzzanat és ezáltal jobb csírázás elérése érdekében. Csak ezután helyezze kb. egy centiméter mélyre nedves termőtalajba, és fedje be a magokat a termesztő aljzattal A termesztőedényre feszítse ki a fóliát, és szúrjon ki néhány lyukat a fóliába. Ez megvédi a talajt a kiszáradástól. A fóliát két-három naponta 2 órára le kell venni. Ez megakadályozza a penészképződést a növekvő talajon. Helyezze a magcserepet világos és meleg helyre, ahol a hőmérséklet 20-25°C, és a virágföldet tartsa nedvesen, de ne nedvesen. Általában csak néhány nap kell, hogy a földimogyoró kicsírázzon. Egyedi esetekben ez akár három hét is lehet. **A legjobb hely:** A földimogyoró növények szeretik a napos helyeket, és nyáron a szabadban is szeretnek lenni. **Optimális gondozás:** Ha közvetlenül a növekedés után ülteti át, használjon nagy, 8-12 hüvelyk átmérőjű cserepet, hogy elegendő hely legyen a növénynek ahhoz, hogy a termést a földbe süllyeszthesse. A virágföld, homok és agyagszemcsék keveréke kellően lazán tartja a talajt. Ezután alaposan öntözze meg, de kerülje az alátétek hosszan tartó vizesedését. A földimogyoró növényeknél nem szükséges trágyázás. Amikor a földimogyoró levelei megfonnyadnak, egyszerűen vegye ki az egész növényt a cserépből, távolítsa el a talajt, és hagyja két napig száradni. Ezután a jobb íz és az esetleges penészedés elkerülése érdekében olajozott serpenyőben pirítsuk meg a földimogyorót, és ízlés szerint sózzuk meg. **Télen:** Egynyári növényként ott van a földimogyoró számáranincs hibernáció. A pirítatlan termés egy részét felhasználhatja új növények termesztésére a következő évben.

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved

ピーナッツ

Arachis hypogaea

あなたの小さなピーナッツの苗木

ピーナッツは実際には実ではなく、植物学的にはそれは胚です。英語名の由来は：エンドウ豆とナッツ小さなプランテーションでの栽培は楽しいです。約30㎝から80㎝の大きさに成長する一年草で、5月から8月の間に自家受粉します。受粉後、数日経つと子房柄が下方に伸びて地中に潜り込み、7月～9月に実が生ります。

自然な場所:
南米のアンデス山脈に由来し、アフリカへの奴隷貿易を通じて広がりました。ピーナッツの最大の栽培地域は、アフリカ、南米、アメリカ合衆国です。

栽培成功:
種子繁殖に最適な時期は1月から10月です。発芽率を上げる方法として、種を温水に12時間浸すことができます。湿った培養土の深さ約1cmに種を植え、サランラップなどの透明フィルムで鉢をカバーします。透明フィルムには空気穴をいくつかあけ、2～3日に1回は約2時間、完全にフィルムを鉢から外します。そうすることで、カビの発生を防ぎます。20℃〜25℃の明るく暖かい場所に置き、用土は湿った状態に保ちます。通常は発芽まで数日ですが、場合によっては3週間かかることもあります。

最高のロケーション: 夏に屋外で保管している場合でも、日当たりのよい場所を好みます。

最適なケア:
苗を定植するためには大きな鉢（直径20〜30cmの間）を選ぶことをお勧めします。大きな鉢で実が成るスペースを確保します。良い土壌のためには、鉢植え用の堆肥、砂、粘土の混合物を使用するのが最良です。水やりはしっかり行いますが、受け皿に水が溜まらないように注意が必要です。肥料は必要ありません。葉が枯れ始めたら、すぐに苗全体を鉢から取り出し、きれいにして2日間乾燥させます。フライパンに油を入れ塩を加えてローストすることにより、風味が増しカビがつくのを防ぎます。

冬に: 一年草ですので冬篭りは必要ありません。収穫の一部を来年の栽培に使う事もできます。

SKU: 12376 / Erdnuß

© SAFLAX * MSL GmbH & Co. KG * Gropiusstrasse 7a * D - 48163 Münster * www.saflax.de * Alle Rechte vorbehalten * All rights reserved